

**FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN****Christophe Hansen****Jordbruk och livsmedel****1. Allmän kompetens, engagemang för EU och personlig oavhängighet**

Vilka av dina personliga kvalifikationer och erfarenheter är särskilt viktiga för uppdraget som kommissionsledamot och främjandet av det europeiska allmänintresset, särskilt inom det område som du skulle ansvara för? Hur kommer du att bidra till genomförandet av kommissionens politiska riktlinjer? Hur kommer du att genomföra jämställdhetsintegrering och integrera ett jämställdhetsperspektiv i alla politikområden inom ditt ansvarsområde? Hur kommer du att genomföra integreringen av ett ungdomsperspektiv?

På vilket sätt kan du inför parlamentet garantera din personliga oavhängighet, och hur kan du garantera att din tidigare, nuvarande eller framtida verksamhet inte på något sätt skulle kunna innebära att fullgörandet av dina skyldigheter inom kommissionen ifrågasätts?

Jag har varit ledamot av Europaparlamentet i över fem års tid och har arbetat i olika utskott och innehaft olika poster. Jag valdes till kvestor i Europaparlamentet 2022. I denna egenskap ägnade jag mig åt att stärka institutionen genom att förbättra de villkor som gör det möjligt för dess ledamöter att fullgöra sina mandat. Mitt arbete som föredragande handlar om att bygga broar mellan de politiska grupperna. Detta framgår av att jag lyckades sammanbringa en mycket stor parlamentsmajoritet i frågor som bl.a. förordningen om utländska subventioner, handels- och samarbetsavtalet mellan EU och Förenade kungariket och dricksvattendirektivet. Denna förstahandserfarenhet av hur viktigt det är att lyssna på alla parter och kunna kompromissa kommer att vara ovärderlig ifall parlamentet godkänner mig som kommissionsledamot.

Jag har vuxit upp och arbetat på ett litet familj jordbruk i gränsområdet mellan Luxemburg och Belgien och upplevde tidigt de positiva effekterna av EU. Denna förvärvade erfarenhet, som har byggts på med en examen inom miljövetenskap och riskhantering, har hos mig lett till en djupgående respekt för vår miljö och en stark övertygelse om behovet av att skapa hållbara försörjningsmöjligheter för dem som ägnar sig åt jorden och vår mat. Således är jag fullt medveten om vilken viktig roll EU:s jordbruks- och miljöpolitik har. Jag är därför särskilt glad över att kommissionens tillträdande ordförande har anförtrott mig ansvarsområdet jordbruk och livsmedel. Min yrkeskarriär och mina insatser inom offentlig förvaltning har fokuserat på natur- och jordbruksfrågor, senast som ordförande för utskottet för miljö, klimat och biologisk mångfald, samt ledamot av utskottet för jordbruk, vinodling och landsbygdsutveckling i den luxemburgska deputeradekammaren. Tack vare dessa erfarenheter vet jag att jordbruk inte lockar unga människor.

Jag välkomnar att den tillträdande ordföranden har prioriterat att stärka jordbruks- och livsmedelssektorns konkurrenskraft, hållbarhet och resiliens. För att jordbruket ska kunna möta framtida utmaningar och kommande generationer ska orka ta över ansvaret för jorden måste de tryggas möjligheten till självförverkligande och ett värdigt liv. Jag delar till fullo hennes åsikt om att detta måste göras genom att lyssna på jordbrukarna och landsbygdens befolkning, som faktiskt utgör mer än 30 % av EU:s befolkning. Jag kommer att följa upp rapporten från den strategiska dialogen om jordbrukets framtid, som lyfts fram bland de fyra rapporter som ligger till grund för kommissionens arbete. Jag åtar mig att samarbeta med berörda parter och medlemsländerna så att de relevanta verktygen i den gemensamma jordbrukspolitikerna för att förbättra kvinnors deltagande i jordbruket och deras situation i landsbygdsområden utnyttjas till sin fulla potential och på ett ändamålsenligt sätt kompletterar nationella insatser. Utifrån denna grund kommer jag att arbeta för att den kommande gemensamma jordbrukspolitikerna blir ändamålsenlig. Till exempel genom att underlätta kvinnliga jordbrukares tillgång till lån eller ytterligare investeringar för sina jordbruksföretag. Dessutom kommer jag att se till att mitt kansli respekterar en jämn könsfördelning.

Generationsskiftet och stöd till unga jordbrukare är frågor som ligger mig varmt om hjärtat. Att se till att jordbruket i årtionden framöver kan vara en livskraftig och attraktiv syssla kommer att vara kärnan i mitt arbete med jordbrukspolitiken. För att säkra jordbrukets framtid i Europa måste vi trygga hållbarhet i alla avseenden. Oavsett om det gäller markhälsa, vattenresiliens och klimatriskberedskap, samt främjandet av blomstrande landsbygdsområden. Men vi måste också sporra till investeringar och innovation, inklusive tillgång till kapital, för att trygga lönsamheten inom jordbrukaryrket och stärka jordbrukarnas ställning i livsmedelskedjan. Förutom att presentera en strategi för generationsskifte kommer jag att ägna stor uppmärksamhet åt ungdomars behov och farhågor vid genomförandet av den nuvarande gemensamma jordbrukspolitiken, med utgångspunkt i de årliga ungdomspolitiska dialogerna, och den första dialogen kommer att anordnas redan under de första 100 dagarna av den nya kommissionens mandatperiod.

Under hela min karriär och i mitt arbete i det allmänna tjänsten har jag följt reglerna om oberoende och ansvarsskyldighet. Jag kommer att fortsätta att fullt ut respektera andan och ordalydelsen i fördragen, inbegripet skyldigheten att agera i EU:s intresse och utan att ta några instruktioner utifrån. Men framför allt respekterar jag skyldigheterna om full oavhängighet, öppenhet, opartiskhet och tillgänglighet. Jag kommer att fullt ut respektera uppförandekoden för Europeiska kommissionens ledamöter. Jag åtar mig att omedelbart informera ordföranden om alla situationer som kan ge upphov till en intressekonflikt vid utförandet av mina officiella uppgifter, och om eventuella ändringar skulle krävas kommer jag att uppdatera min intresseförklaring, som också kommer att göras tillgänglig för allmänheten.

2. Förvaltning av ansvarsområdet och samarbete med Europaparlamentet

Kan du åta dig att vederbörligen informera parlamentet om ditt och dina avdelningars handlande? I vilket avseende anser du att du är ansvarig inför parlamentet?

Vilka specifika åtaganden är du beredd att göra när det gäller dina kontakter med och din närvaro i parlamentet, både i utskotten och i kammaren, samt när det gäller transparens, samarbete och effektiv uppföljning av parlamentets ståndpunkter och begäranden om lagstiftningsinitiativ? Är du beredd att i god tid förse parlamentet med uppgifter och handlingar på samma villkor som rådet när det gäller planerade initiativ och pågående förfaranden?

Jag står fast vid mitt åtagande att hålla parlamentet informerat om mina åtgärder och om de åtgärder som vidtas av generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling. Min erfarenhet som ledamot av Europaparlamentet och den luxemburgska deputeradekammaran innebär att ansvaret inför parlamentet, liksom den politiska kontrollen och den demokratiska tillsynen av den verkställande makten har blivit en andra natur för mig. Jag kommer att ta fullt politiskt ansvar för mina åtgärder på jordbruks- och livsmedelsområdet inför Europaparlamentet och de EU-medborgare som det företräder. Om jag blir utnämnd till ledamot av kommissionen ingår en självfallen skyldighet att arbeta tillsammans med de andra kommissionsledamöterna i en anda av kollegialitet och lojalitet, i enlighet med de arbetsmetoder som fastställts av ordföranden. Jordbruk och livsmedel är nära kopplade till andra politikområden, vilket gör detta samarbete desto viktigare. Jag har varit ledamot av Europaparlamentet i mer än fem år och delar till fullo parlamentets berättigade förväntningar på kommissionsledamöterna. Dialog och regelbundna, öppna diskussioner med utskotten och plenarförsamlingen utgör grunden för vårt demokratiska engagemang. Det kommer alltid att vara ett privilegium för mig att återvända till parlamentet, besvara ledamöternas frågor och upprätthålla en hög nivå av ömsesidigt förtroende, öppenhet och insyn i vårt samarbete. I sina politiska riktlinjer betonade den tillträdande ordföranden sin fasta föresats att stärka dialogen med parlamentet. Jag är helt ense med henne och erkänner vikten av att samarbeta med parlamentet och dess valda ledamöter för att upprätthålla effektiviteten och legitimiteten hos EU:s politiska process. Därför åtar jag mig att regelbundet närvara vid Europaparlamentets plenarsessioner och att ha ett nära samarbete med de utskott som berörs av jordbruks- och livsmedelsfrågor och utskottens ledamöter, samordnare och ordförande. Som parlamentsledamot hade jag en nästan fullständig närvaro under alla plenarsammanträden och om jag blir utnämnd till ledamot av kommissionen kommer jag att fortsätta att hålla mig till denna mycket höga standard. Jag kommer att se till att öppenhet, insyn och samarbete vägleder mitt kansli och de av kommissionens avdelningar som hör till mitt ansvarsområde.

Jag kommer att tillhandahålla en fullständig uppföljning av parlamentets ståndpunkter och begäranden om lagstiftningsinitiativ. Jag ansvarar för att genomföra bestämmelserna i ramavtalet från 2010 och det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning från 2016 för mina ansvarsområden. Jag kommer att ta hänsyn till parlamentets synpunkter, och jag kommer att göra mitt yttersta för att se till att parlamentets resolutioner får

skriftliga svar i tid. Jag noterar att den tillträdande ordföranden i sina politiska riktlinjer uttryckte sitt åtagande att fördjupa samarbetet i fråga om artikel 225 i EUF-fördraget genom att be kommissionsledamöterna att delta i strukturerade dialoger med parlamentsutskottet om dessa resolutioner. Jag kommer med glädje att göra det, och ni kan förvänta er att jag ofta kommer att vara på plats i Bryssel och Strasbourg.

Slutligen vill jag nämna att jag haft äran att delta i flera lagstiftningsförfaranden, allt från att utarbeta och förhandla om parlamentets interna ståndpunkt till att fullborda processen genom interinstitutionella förhandlingar. Denna erfarenhet har gett mig en djup övertygelse om nödvändigheten av att parlamentet och rådet behandlas lika och hur viktigt det är att upprätthålla det särskilda partnerskapet mellan parlamentet och kommissionen. Jag åtar mig därför att fullt ut genomföra bestämmelserna i de ovannämnda avtalen och säkerställa likabehandling närhelst parlamentet och rådet har samma befogenheter. Jag anser att detta är en förutsättning för att de tre institutionerna framgångsrikt ska kunna förhandla fram och nå politiska överenskommelser som uppfyller EU-medborgarnas förväntningar under de kommande fem åren.

Frågor från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

3. Jordbrukarnas protester under våren var ett tydligt uttryck för deras enorma svårigheter. De betonade särskilt behovet av en skälig inkomst och problemen med låg lönsamhet inom jordbruket på grund av låga producentpriser och höga kostnader för insatsvaror, illojal konkurrens från import från tredjeländer och bristande ömsesidighet samt regelbördan och bristen på incitament för att uppfylla höga miljöstandarder inom jordbruket. Jordbrukarna är ofta den svagaste länken i livsmedelskedjan och deras inkomster ligger strukturellt under genomsnittet i andra sektorer. Kan du med hänvisning till detta redogöra för dina idéer om en vision på jordbruks- och livsmedelsområdet, som presenterades i din uppdragsbeskrivning som nominerad kommissionsledamot, för att säkerställa skäliga inkomster för jordbrukarna, stärka deras ställning i livsmedelskedjan, öka insynen i prisbildningen och locka unga jordbrukare till sektorn? Hur tänker du, på kort och lång sikt, ytterligare minska och rationalisera jordbrukarnas administrativa bördor och rapporteringsskyldigheter till följd av olika regelverk?

Jordbrukare och de som överväger att bli jordbrukare förtjänar en tydlig vision för jordbruk och livsmedelssystem som medför större förutsägbarhet och kan fungera för kommande generationer. Vid detta vägsål måste vi fråga oss själva: Vilka är de villkor som kommer att göra det möjligt för jordbrukarna att fortsätta att förvalta jorden och förverkliga sig själva och leva ett värdigt liv på sina gårdar i dag, i morgon och 2040?

Många jordbrukare har genomlidit svåra tider och i år har de gjort sig hörda. Låga och varierande inkomster, obalanserade handelsförbindelser i värdekedjan, lagstadgade krav som hopar sig, effekterna av klimatförändringarna och växande geopolitisk instabilitet är utmaningar som ofta gör att jordbruk inte lönar sig. Det är därför inte förvånande att jordbruket inte lockar unga människor.

Jag vill lovorda den anmärkningsvärda resiliens som jordbrukarna har visat under de senaste åren. De har lyckats fortsätta att förse Europa och andra länder med tillräckligt med högkvalitativa och trygga livsmedel, samtidigt som de brukar jorden, håller våra landskap öppna och vårt kulturarv levande och svarar för en levande landsbygd. Om jag blir godkänd som kommissionär kommer jag att utarbeta en vision för jordbruk och livsmedel under de första 100 dagarna av min mandatperiod, under ledning av ordföranden och i samarbete med de övriga kommissionärerna. Den kommer att fungera som en färdplan för framtida initiativ och kommer att omfatta en bred uppsättning frågor som är avgörande för jordbruk och livsmedel.

Denna vision kommer att granska hela värdekedjan för jordbruksbaserade livsmedel och föreslå vägar för att säkerställa sektorns konkurrenskraft, hållbarhet, lönsamhet och attraktionskraft på lång sikt och bevara jordbrukets mångfald över hela vår kontinent. Den kommer bland annat att ta upp jordbrukarnas socioekonomiska situation och i synnerhet deras inkomster, göra värdekedjorna rättvisare, öka jordbruksföretagens resiliens, stimulera hållbara jordbruksmetoder, minska livsmedelsförluster och livsmedelsavfall, hantera och minska den administrativa bördan till följd av nationell och europeisk lagstiftning och rapporteringskrav samt stimulera kunskapsöverföring, innovation och investeringar.

I visionen kommer vi att redogöra för hur vi kommer att gå vidare på dessa nyckelområden i samarbete med berörda parter, medlemsländerna och Europaparlamentet. Den kommer att bygga på rapporten från den strategiska dialogen om framtiden för EU:s jordbruk och beakta alla relevanta åsikter, särskilt sådana som kommer från Europaparlamentet och rådet.

Kärnan i min vision är att skapa förutsättningar för att vända trenden med uppskjutna generationsskiften, genom att se till att jordbruket förblir en livskraftig och attraktiv syssla åtionden framöver. De senaste siffrorna visar att endast 12 % av alla jordbruksföretag i EU drivs av jordbrukare under 40 år. Vi behöver djärva åtgärder för att trygga en framtid för jordbruket under kommande generationer. Vi måste se till att nästa generation fortsättningsvis kan uppleva det som meningsfullt med en jordbruksverksamhet som tillhandahåller livsmedel av hög kvalitet via produktionssystem där naturen och jordbruket är i samklang. En ung jordbrukare behöver en skälig inkomst, bördig jord, tillgång till mark och kapital, rätt kompetens, teknik och innovativt avelsmaterial, med motståndskraftiga odlings- och animalieproduktionssystem som också tillgodoser konsumenternas efterfrågan och producerar hållbart i attraktiva landsbygdsområden.

Därför kommer jag att ha ett nära samarbete med unga jordbrukare och europeiska ungdomar, bland annat genom en politisk ungdomsdialog under den nya mandatperiodens första 100 dagar, för att utveckla en strategi för generationsskifte. Syftet med denna strategi är att sporra unga jordbrukare till företagarganda och få dem att utnyttja sin innovationspotential för att skapa en framtid inom sektorn. Den kommer att omfatta konkreta och innovativa åtgärder för att bättre ta itu med viktiga hinder för generationsskifte, inbegripet tillgång till mark, lån och kunskaper. En av åtgärderna är att skapa ett europeiskt observationsorgan för mark som skulle hjälpa oss att främja öppenhet på marknaden för jordbruksmark, bland annat genom en mekanism för att kontrollera ursprunget för investeringar i mark och jordbruk.

För att jordbrukare ska kunna stanna kvar i detta yrke och för att unga och nya jordbrukare ska kunna etablera sig är rättvisa och tillräckliga jordbruksinkomster en avgörande förutsättning. För närvarande är dock jordbrukarnas genomsnittliga inkomster mycket lägre än genomsnittslönerna i EU. Många jordbrukare saknar de medel som krävs för att investera i omställningen. Denna snedvridna situation måste rättas till. Jordbrukarna måste få bättre försäljningsintäkter, så att de också kan göra de investeringar som krävs för att säkra framtiden och gårdarnas resiliens.

Om jag godkänns som kommissionär kommer jag att svara för en omfattande uppsättning åtgärder för att uppnå detta. Alla former av inkomstkällor måste utnyttjas – försäljningsintäkter, offentligt inkomststöd och nya alternativa inkomstkällor, såsom kolinlagrande jordbruk. Det yttersta målet för vår politik måste vara att se till att marknaden belönar jordbrukarna på ett bättre sätt samtidigt som vi skyddar vår mark och vår miljö för att se till att grunden för jordbruket upprätthålls för kommande generationer. Stöd genom den gemensamma jordbrukspolitikerna är naturligtvis fortfarande avgörande för att stödja jordbrukare, belöna dem för ekosystemtjänster och kompensera för arbete i områden med naturliga begränsningar samt för att stödja investeringar i begränsning av och anpassning till klimatförändringar samt efterlevnaden av miljöskyldigheter. När det gäller den gemensamma jordbrukspolitikerna måste vi göra den enklare och mer målinriktad och hitta rätt balans mellan incitament, investeringar och reglering. Jag kommer att se till att den ger socioekonomiskt stöd till de jordbrukare som behöver det mest, särskilt småskaliga jordbrukare, liksom incitament riktade till ekosystemtjänster och stöd till våra landsbygdsområden.

För att jordbrukarna ska få anständiga försäljningsintäkter måste de kunna förhandla fram rättvisa priser. För närvarande är dock många jordbrukare inte i stånd att göra detta på grund av sitt svagare förhandlingsläge och bristande insyn i hur marknaden fungerar. Jag är fast besluten att ytterligare stärka jordbrukarnas förhandlingsposition och minimera risken för att de systematiskt tvingas sälja till priser som understiger produktionskostnaderna.

Om jag godkänns som kommissionär kommer jag att lägga fram förslag till hur detta kan genomföras i visionen för jordbruk och livsmedel. För det första måste vi hjälpa jordbrukarna att bättre utnyttja befintliga verktyg, särskilt möjligheten att ansluta sig till producentorganisationer och deras sammanslutningar. För det andra kommer jag att rekommendera kommissionen att snabbt föreslå riktade ändringar av förordningen om den gemensamma organisationen av marknaden för att stärka producenternas ställning i förhandlingarna om och ingåendet av avtal om leverans av jordbruksprodukter, främja samarbete och förbättra prisöverföringen. För att ytterligare skydda jordbrukare mot otillbörliga affärsmetoder kommer jag också att rekommendera att kommissionen föreslår nya regler om gränsöverskridande verkställighet inom ramen för direktivet om otillbörliga affärsmetoder. På grundval av resultaten av den pågående utvärderingen av direktivet om otillbörliga affärsmetoder kommer jag, i nära samarbete med alla berörda parter, att överväga en översyn av de nuvarande reglerna. Dessutom har jag för avsikt att stärka förtroendet mellan aktörer i värdekedjan genom att öka insynen i prisbildning och överföring, med hjälp av insikterna från det nya observatoriet för livsmedelskedjan inom jordbruket.

Slutligen kommer jag att prioritera förenkling och effektivt genomförande. Enklare politik och tillgång till lämpliga verktyg är en förutsättning för ett mer konkurrenskraftigt jordbruk. Samtidigt behövs meningsfull

rapportering och kontroller för att vi på ett korrekt sätt ska kunna följa upp hur våra politiska mål och miljömål genomförs. Min framtidsvision är därför till för att skapa balans, dvs. göra det möjligt för jordbrukare att bruka sin jord utan överdriven byråkrati men samtidigt se till att EU:s medel används på rätt sätt, utifrån korrekt inriktning och resultat. Vi måste dra nytta av de fördelar som följer på digital teknik och digitala verktyg i detta syfte och samtidigt minska bördan för mindre stödmottagare genom förenklade system och överbygga den digitala klyftan mellan yngre och äldre jordbrukare.

Kommissionen håller för närvarande på att grundligt analysera den administrativa bördan för jordbrukare och nationella myndigheter. Det finns fortfarande stort utrymme för förbättringar och jag åtar mig att gå vidare på grundval av resultaten av den pågående analysen. Jag har för avsikt att ha ett nära samarbete med mina kollegor i kommissionen samt med berörda parter, medlemsländerna och Europaparlamentet för att ytterligare minska de administrativa bördorna för jordbrukare i all EU-lagstiftning som påverkar jordbrukssektorn. Dessutom kommer en minskning av bördan för jordbrukarna och en effektivisering av den gemensamma jordbrukspolitiken att vara en prioritering inför förslagen om den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027.

4. Vilka konsekvenser anser du att utvidgning har för den framtida gemensamma jordbrukspolitiken, särskilt framtiden för direktstöd? Hur tänker du undvika eller mildra utvidgningsprocessens eventuella negativa effekter på EU:s jordbruksmarknader och jordbruksproducenter? Ser du för närvarande något behov av att ytterligare reglera införseln av ukrainska produkter för att undvika att destabilisera EU:s jordbruksmarknader? Anser du att de skyddsåtgärder som varit i kraft sedan juni förra året är tillräckliga? Mer allmänt, vad anser du om den pågående omförhandlingen av frihandelsavtalet med Ukraina?

EU:s utvidgningspolitik är mer än någonsin en geostrategisk investering i långsiktig fred, stabilitet, inflytande, konkurrenskraft och säkerhet för vår kontinent – detta inbegriper att villkoren för vår jordbruksbaserade livsmedelssektor tryggas. Vi måste både stödja kandidatländerna och de potentiella kandidatländerna på deras respektive väg mot EU och förbereda oss för att välkomna nya medlemmar i unionen.

Utvidgningen till kandidatländerna skulle kunna stärka EU som geostrategisk aktör inom jordbrukssektorn, stärka vår roll när det gäller att stödja den globala livsmedelstryggheten och avsevärt öka EU:s strategiska oberoende när det gäller livsmedel, foder, biomassa och mark, i en tid av ökande risker på grund av klimatförändringarna. Detta kommer också att medföra utmaningar. Men det här är inte EU:s första utvidgning och inte första gången vi måste reflektera över den gemensamma jordbrukspolitiken framtid i en utvidgad union. Tidigare uppnåddes detta genom en anpassning av EU:s politik inför en anslutning, särskilt genom en rigorös anslutningsprocess som säkerställer att utvidgningsländerna är fullt förberedda före anslutningen, och genom riktad stöd. Tillvägagångssättet bidrog till att överbygga klyftan mellan gamla och nya medlemsländer. Den formella EU-anslutningen kom inte som en störande chock för nya och befintliga medlemsländer, utan utgjorde ett ytterligare steg i en smidig integrering av nya medlemsländer i EU:s politik och budget. Vid behov kompletterades detta med övergångsperioder efter anslutningen, såsom infasning av medel och tillträde till EU:s arbetsmarknad samt gradvis integrering på den inre marknaden.

Jag kommer att ha ett nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för utvidgning, medlemsländerna, utvidgningsländerna och berörda parter för att diskutera jordbrukets framtid i en utvidgad union. Utvidgningens potentiella inverkan på jordbruket i de nuvarande medlemsländerna måste bedömas, med beaktande av flera osäkerhetsfaktorer:

- respektive utvidgningslands jordbruksstruktur och produktionskapacitet vid tidpunkten för anslutning,
- det framtida stöd som utvidgningsländerna kan få för att stödja anpassningen av sin jordbrukssektor (t.ex. program för stöd inför anslutningen),
- den fortsatta utvecklingen av jordbrukssektorerna, som inte alls är statisk, och av konsumtionsmönstren i EU och i utvidgningsländerna, samt globalt.

Vi måste komma ihåg att anslutningen är och kommer att förbli en meritbaserad process som är helt beroende av varje partners objektiva framsteg, med början i de grundläggande kriterierna för anslutning till EU, särskilt demokrati, rättsstatsprincipen, ekonomiska reformer och reformer av den offentliga förvaltningen.

Därför måste vi, med eller utan utvidgning, göra vår gemensamma jordbrukspolitik enklare och mer målinriktad och hitta rätt balans mellan incitament, investeringar och reglering. De särskilda behoven i en större union tillkommer utöver det oundvikliga behovet av en moderniserad och enklare gemensam jordbrukspolitik. En utvidgning är alltså en möjlighet – men inte en utlösande faktor – att se till att våra utgifter är bättre anpassade till våra politiska mål i dag och i morgon.

Jag är övertygad om att vi, liksom tidigare, kommer att kunna anpassa och förbereda den gemensamma jordbrukspolitik till verkligheten i en större union och se till att den förblir effektiv och gynnar nuvarande och framtida jordbrukare i alla regioner i ett utvidgat EU.

När det gäller handelsförbindelserna med Ukraina vill jag först upprepa att jag stöttar Ukraina och står fast vid ordförande Ursula von der Leyens fulla åtagande att fortsätta vårt orubbliga stöd till Ukraina mot bakgrund av Rysslands olagliga anfallskrig mot Ukraina. För att stödja Ukrainas ekonomi vidtogs omedelbara åtgärder i form av EU:s autonoma handelsåtgärder som gav Ukraina fullständig liberalisering av handeln från och med juni 2022. Med tanke på det potentiella trycket mot marknaden i grannländerna innehåller den nuvarande förordningen om autonoma handelsåtgärder mekanismer i form av skärpta skyddsbestämmelser för att lindra EU-producenternas oro. Detta har hjälpt de mest priskänsliga marknaderna att stabilisera sig och gett positiva signaler när det gäller det långsiktiga perspektivet.

Framöver erkänner jag behovet av ett stabilare och mer strukturerat arrangemang med Ukraina om vår ömsesidiga handel med jordbruksbaserade livsmedelsprodukter. Kommissionen har redan åtagit sig att inleda samtal med Ukraina om en bestående och ömsesidig ytterligare liberalisering av handeln, i enlighet med associeringsavtalet mellan EU och Ukraina. Översynen av det djupgående och omfattande frihandelsområdet kommer också att bidra till Ukrainas gradvisa integrering i den inre marknaden, vilket kommer medborgare och företag från både EU och Ukraina till godo. Den kommer att ta hänsyn till lärdomarna från den pågående liberaliseringen och skapa ekonomisk säkerhet och stabilitet i handelsförbindelserna mellan EU och Ukraina under de kommande åren. Målet är att ge ukrainska aktörer fortsatta möjligheter att exportera jordbruksbaserade livsmedelsprodukter till EU, samtidigt som man tar itu med farhågorna hos de berörda parterna i EU, särskilt inom vissa sektorer där ökad import från Ukraina kan påverka situationen på marknaderna negativt. På samma sätt kommer EU-aktörer att få bättre tillträde till den ukrainska marknaden. Jag kommer att uppmärksamma EU-jordbrukarnas intressen och se till att behandlingen av känsliga sektorer inom ramen för denna process uppnår rätt balans. När det gäller denna bestående och ömsesidiga liberalisering av marknaderna är det dessutom kommissionens avsikt att koppla förbättrat tillträde till den europeiska marknaden för ukrainska jordbruksprodukter till Ukrainas gradvisa efterlevnad av EU:s relevanta produktionsnormer.

5. Jordbruket är mer beroende än nästan alla andra sektorer av externa faktorer såsom klimathändelser, volatila marknader och geopolitiska omständigheter, som jordbruket har litet eller inget inflytande över. En motståndskraftig jordbrukssektor och robust krishantering är därför avgörande för den framtida jordbrukspolitik. Hur tänker du, som kommissionsledamot, förbättra motståndskraften och kris- och riskhanteringen inom jordbrukssektorn, inbegripet krisreserven, mot bakgrund av ovan nämnda externa utmaningar? I synnerhet, hur tänker du hantera vattenrelaterade utmaningar, exempelvis vattentillgång, som blir allt viktigare inom jordbruksproduktionen?

Europa står inför ökande risker och sårbarheter i och med klimatförändringar och extrema väderhändelser, förlust av biologisk mångfald och föroreningar samt förlust av jordbruksmark, skog och annan mark som befinner sig helt eller delvis i naturtillstånd. Såsom framhålls i den europeiska klimatriskbedömningen från mars i år står produktionen av jordbruksgrödor redan inför kritiska risknivåer i södra Europa. Den geopolitiska utvecklingen och den därmed relaterade ekonomiska utvecklingen sätter dessutom allt större press på jordbruket och livsmedelssystemen. Vi kan alla hålla med om att dessa utgör enorma utmaningar för EU:s jordbruksbaserade livsmedelssektor i ett mycket konkurrensutsatt läge både inom EU och globalt. Samtidigt har EU:s jordbruksbaserade livsmedelssektor många starka trumfkort, inte minst de europeiska jordbrukarna och mångfalden inom EU:s område.

EU:s jordbruks- och livsmedelssektor är redan engagerad i en omställning som går ut på att bli mer resilient och hållbar, samt begränsa klimatförändringarna och ytterligare anpassa sig till dessa, liksom minska deras inverkan på miljön – samtidigt som man fortsätter att bidra till livsmedelstryggheten i EU och globalt. Detta går att genomföra tack vare innovativa och kompetenta jordbrukare och företagare inom sektorn. Vi bör erkänna detta.

Om jag godkänns som kommissionär kommer jag att se till att vi ökar våra insatser för att hjälpa jordbrukare och företag i denna omställning och skapar en gynnsam miljö som låter varje jordbrukare och företagare i EU hitta en

affärsmodell som bäst passar deras geografiska och klimatmässiga realiteter. Helt i enlighet med den strategiska dialogen måste resiliensen hos den jordbruksbaserade livsmedelssektorn förstärkas genom att både kort- och långsiktiga lösningar kombineras.

Jag kommer att försvara att EU bedriver en inkomstpolitik för jordbrukarna i EU.

För att förbereda oss för framtiden måste vi bättre ta itu med klimatriskberedskapen och krishantering och se till att landsbygdsområdenas behov tillgodoses särskilt. En effektiv och ändamålsenlig politisk strategi för riskhantering inom jordbruket måste ta hänsyn till samverkan och kompromisser mellan olika risker, jordbrukens egna strategier, olika lösningar beroende på respektive marknader och leveranskedjor samt statlig politik. Även om krishanteringsverktyg behövs för att hantera katastrofer på kort sikt bör de inte begränsa djupgående förändringar och jordbrukarnas användning av långsiktiga lösningar. Det är viktigt att risk- och krishanteringspolitiken möjliggör en omställning till en resiliens och hållbar jordbrukssektor.

Med tanke på kostnaderna för olika exceptionella händelser som gör jordbruksförsäkringar allt mer riskabla för aktörerna krävs nya metoder. För att tala klarspråk – befintliga försäkringssystem kommer att bli mindre ekonomiskt bärkraftiga både för operatörerna och de försäkrade. För att motverka denna negativa spiral måste vi sprida riskerna bättre, minska försäkringsriskerna för att locka mer privat finansiering och skapa en gynnsam miljö till exempel genom tryggad marknadstransparens. Jag åtar mig att arbeta för ett förbättrat utbud av verktyg för riskhantering inom jordbruket i alla EU:s medlemsländer.

Jag kommer också att se över den befintliga verktygslådan med instrument inom den gemensamma jordbrukspolitik och bedöma hur vi bäst kan förbättra dessa verktyg för att bättre bygga upp det europeiska jordbrukssystemets resiliens och minska riskerna för marknadsaktörerna. Enligt min mening bör den gemensamma jordbrukspolitik i allt högre grad fokusera på incitament och instrument som främjar långsiktig anpassning och resiliens inom jordbruket och samtidigt gör försäkringar mindre riskfyllda och kostsamma.

Utöver riskhanteringsverktyg är verktyg för krisberedskap och krishantering avgörande, eftersom inte ens de effektivaste åtgärderna för riskförebyggande och riskhantering kan undvika kriser och chocker som jordbrukarna inte kan absorbera på egen hand, oavsett om de är klimatmässiga, miljömässiga, (geo-)ekonomiska eller (geo-)politiska. Detta framgår tydligt av rekommendationerna från den strategiska dialogen om framtiden för EU:s jordbruk.

Om jag godkänns som kommissionär kommer jag att fortsätta med att fördjupa de senaste satsningarna inom ramen för den europeiska mekanismen för beredskap och insatser vid livsmedelsförsörjningskriser, som ett viktigt bidrag till unionens beredskapsstrategi när det gäller livsmedelsförsörjning och livsmedelstrygghet. I detta sammanhang ser jag fram emot den kommande Niinistörapporten om hur man kan förbättra Europas civila och försvarsmässiga beredskap, där livsmedelstrygghet bör betraktas som en avgörande del av all beredskap.

När det gäller motåtgärder har undantagsåtgärderna inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden och jordbruksreserven gett stöd i rätt tid till jordbrukare i EU som står inför en rad olika omständigheter som påverkar deras ekonomiska bärkraft, till följd av marknadsstörningar på grund av geopolitiska omständigheter och för att bekämpa spridningen av djursjukdomar och de negativa konsekvenserna av extrema ogynnsamma väderförhållanden och oförutsedda naturkatastrofer. Jag anser att krisinstrument är ett viktigt tecken på de offentliga myndigheternas omsorg om våra jordbrukare och EU:s solidaritet. Framöver måste vi se till att krishantering och krisberedskap inte avskräcker jordbrukare från att gå in för riskhanteringsstrategier på sina gårdar, t.ex. att övergå till mer resiliens jordbruksmetoder.

Det kommer också att vara mycket viktigt att fortsätta att stärka insatserna för att göra vår jordbrukssektor mer resiliens mot klimatförändringar och då i synnerhet mot extrema väderförhållanden som översvämningar och torka, men även mot den övergripande uppvärmningen och förändringarna i nederbördsmonstren. En vattenresiliens jordbrukssektor kan inte bara vara ett alternativ, utan är en nödvändighet, och jag kommer att ha ett mycket nära samarbete med kommissionären med ansvar för miljö, vattenresiliens och en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi för att utforma strategin för vattenresiliens, som ska hjälpa jordbrukarna att uppnå ett vattensmart jordbruk.

GJP-stödet är fortfarande avgörande för åtgärder för att förbättra markhälsan (med positiva effekter när det gäller att begränsa erosionen eller skapa uppsugande kapacitet som bidrar till att bekämpa både överskottsvatten och torka), för att bevara och skapa landskapselement som har begränsande effekter, samt för att investera i bättre infrastruktur för bevattning och återanvändning av vatten, liksom för att stödja precisionsjordbruk och mer resiliens grödor och växtsorter. Nya strategier på landskapsnivå bör främjas. På samma sätt är en starkare roll för

rådgivningstjänster i hela EU avgörande för att stödja jordbrukare som tillämpar mer hållbara metoder och system som är anpassade till deras lokala geografiska och klimatmässiga exponering. Detta skapar ett läge som alla vinner på, eftersom det gör det mer attraktivt att försäkra jordbruksföretag.

Vi bör belöna de jordbrukare som bidrar till att skydda eller återställa våra ekosystemtjänster. Även om vi kommer att arbeta i denna riktning inför perioden efter 2027 har medlemsländerna redan nu i stor utsträckning rört sig i denna riktning, till exempel genom så kallade miljösystem och instrument för miljö- och klimatvänligt jordbruk.

Jag anser att det behövs mer grundläggande förändringar i de mest utsatta regionerna. Vi måste tillsammans förutse klimatförändringarnas långsiktiga effekter – särskilt i fråga om vattenresurserna – och se till att sektorn anpassar sig för att uppnå resiliens på lång sikt. Detta innebär diversifiering eller omvandling av jordbruksföretag, utveckling av nya marknader och specifikt inriktad forskning och innovation. Ni kan också räkna med att jag lägger ner min energi på detta.

6. Jordbrukssektorn har gjort stora ansträngningar under de senaste åren och årtiondena, bland annat genom riktat stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna, för att bli mer miljö- och klimatvänlig. Jordbruket bidrar redan i hög grad till genomförandet av EU:s mål för klimatet, den biologiska mångfalden och miljön och kommer att fortsätta att göra det i framtiden, samtidigt som hänsyn tas till den socioekonomiska verkligheten, konkurrenskraften och lönsamheten inom jordbruks- och livsmedelssektorn. Hur tänker du stödja jordbrukarna i denna nödvändiga förändringsprocess? Kan detta göras inom ramen för den nuvarande gemensamma jordbrukspolitikerna? Anser du, med tanke på behovet av ökade investeringar för att säkerställa hållbarhet i jordbrukssektorn, att det behövs en ökad budget för den gemensamma jordbrukspolitikerna och hur skulle du säkerställa tillräcklig finansiering? Vilka andra offentliga och privata instrument anser du behövs för att hjälpa jordbrukare att tillhandahålla offentliga tjänster?

Vi måste samarbeta för att säkra långsiktig konkurrenskraft och hållbarhet för EU:s jordbruks- och livsmedelssektor inom de planetära gränserna. Vi kan endast uppnå detta gemensamma mål om vi gemensamt arbetar med de tre hållbarhetsdimensionerna: ekonomi, miljö och klimat samt sociala frågor. Eftersom dessa tre dimensioner är sammanflätade kommer vi inte att lyckas med att prioritera en dimension utan att se till att de andra också är på rätt spår. Detta är det enda sättet att säkerställa sektorns livskraft, långsiktig livsmedelstrygghet för EU-invånarna genom en riklig försörjning av diversifierade, högkvalitativa och överkomliga livsmedel samt hållbar förvaltning av naturresurser och blomstrande landsbygdsområden.

Om jag godkänns som kommissionär har jag för avsikt att bygga vidare på vad som hittills har uppnåtts inom ramen för de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitikerna (GJP) samt genom initiativ som tagits som en del av den gröna given, med erkännande av de insatser som gjorts av jordbrukare och nationella förvaltningar. Såsom nyligen bekräftats av Europeiska revisionsrätten i dess rapport om strategiska GJP-planer av den 30 september 2024 möjliggör ”miljöstrukturen” i förordningen om strategiska GJP-planer för 2023–2027 högre miljö- och klimatambitioner i den gemensamma jordbrukspolitikerna, men denna potential måste utnyttjas bättre genom nationella planer. Jag kommer därför att stödja medlemsländerna i ett effektivt genomförande av deras strategiska GJP-planer, men jag är också fast besluten att ta itu med brister och att på bästa sätt utnyttja tillvaratagna erfarenheter, nya rön och återkoppling från berörda parter, i samarbete med Europaparlamentet och medlemsländerna.

Med detta sagt anser jag att de strategiska GJP-planerna är ett lämpligt verktyg för att uppnå de politiska målen inom den gemensamma jordbrukspolitikerna på ett integrerat sätt, eftersom medlemsländerna använder dem för att utarbeta och tillhandahålla svar som är anpassade till utmaningarna inom deras territorier. Den gemensamma jordbrukspolitikerna – som är den största källan till EU-finansiering för miljön – kan säkerställa att produktion och natur går hand i hand. Detta har lett till en högre ambitionsnivå på flera områden, eftersom 32 % av GJP-medlen går till klimat-, miljö- och djurskyddsmål (nästan 97 miljarder euro av GJP-planernas anslag för 2023–2027).

Till skillnad från andra ekonomiska sektorer är jordbruksproduktionen baserad på och oskiljaktigt förbunden med naturen och ekosystemen. Jordbruket genererar positiva externa effekter, t.ex. bevarande av landskap, ekonomisk verksamhet i avlägsna landsbygdsområden och positiva bidrag till den biologiska mångfalden genom användning av vissa jordbruksmetoder. Dessa måste bibehållas. Samtidigt måste vi minska de negativa externa effekterna, förvalta naturresurserna på ett hållbart sätt och vid behov återställa dem. Markhälsa, klimatanpassning, pollinering, näringsbalans, utfasning av fossila bränslen och hållbar användning av bekämpningsmedel och gödselmedel samt alternativ till dessa, för att nämna några viktiga exempel, är avgörande för långsiktig livskraft. I många fall kan det krävas genomgripande förändringar i brukandet av jorden för att anpassa sig till klimatförändringarna.

Vi får inte glömma den gemensamma jordbrukspolitikens mål om en skälig levnadsstandard för jordbruksbefolkningen och att trygga försörjningen till rimliga priser, i enlighet med artikel 39 i EU-fördraget. Vi måste dra lärdom av jordbrukarnas åsiktsyttringar i våras för att utforma och införa en ny strategi för att uppnå hållbarhet, stödja jordbrukare som fasar ut fossila bränslen och bevarar den biologiska mångfalden.

Jag anser att det finns utrymme för att främja positiva miljömässiga och sociala resultat genom belöningar och incitament för ekosystemtjänster. För att uppnå alla ambitioner måste vi också rikta stödet bättre. Ett system med belöningar och incitament för ekosystemtjänster kommer att vara viktigt för att främja positiva miljömässiga och sociala resultat. Med EU:s framtida budget måste vi se till att den gemensamma jordbrukspolitikerna är målinriktad och att rätt balans mellan incitament, investeringar och reglering upprättas. I detta sammanhang kommer jag särskilt att utvärdera bland annat de bästa alternativen när det gäller villkorligheten för GJP-stöd och noga uppmärksamma lagstiftningsinitiativ på andra områden som kan påverka jordbrukssektorn.

Av den strategiska dialogen om framtiden för EU:s jordbruk framgick att uppnåendet av EU:s mål i fråga om jordbruk och livsmedelsproduktion, landsbygdsutveckling, klimatneutralitet och återställande av biologisk mångfald kräver att man agerar och reagerar på ett ändamålsenligt och effektivt sätt för att uppnå prioriteringarna, särskilt när det gäller att stärka jordbrukssektorns konkurrenskraft, resiliens och hållbarhet, liksom EU:s livsmedelssuveränitet och att göra verklig skillnad på vår landsbygd.

Med tanke på det europeiska jordbrukets omställnings- och anpassningsutmaningar måste vi se bortom den gemensamma jordbrukspolitikerna för att hjälpa till att finansiera och minska riskerna för omställningen. Det finns många jordbrukare som är villiga att investera och förändra, men de kan inte få privat finansiering. Detta finansieringsunderskott, som uppskattas till 62 miljarder euro (2022), har ökat under de senaste åren, och vissa grupper, t.ex. småskaliga eller unga jordbrukare, har särskilt missgynnats. Klyftan är också betydande när det gäller "gröna investeringar", eftersom de inte ger någon omedelbar avkastning på investeringarna. Jag har för avsikt att ha ett nära samarbete med Europeiska investeringsbanken för att maximera de offentliga investeringskällorna och samtidigt mobilisera och minska riskerna med privat kapital. Jag kommer också att uppmantra medlemsländerna att bättre utnyttja de finansiella instrumenten inom den gemensamma jordbrukspolitikerna samt stödet till banbrytande innovation och kunskapsöverföring.

Jag kommer att ytterligare undersöka nya affärsmodeller och möjligheter till ytterligare inkomstkällor för jordbrukare, som härrör från en klimatneutral och naturpositiv ekonomi, såsom bioekonomi (tillvaratagande av restprodukter, avfall eller biomassa) eller kolinlagrande jordbruk och certifiering av biologisk mångfald (koldioxidkrediter och naturkrediter). Att bli producenter av förnybar energi kan också hjälpa jordbrukarna att diversifiera sina inkomster. Vi måste också engagera oss och dela ansvaret med livsmedels- och dryckesindustrin och konsumenterna i våra ansträngningar. Livsmedelsindustrin är beroende av att jordbrukarna för att få sina råvaror: den har därför ett existentiellt intresse av en sund, hållbar och resiliens jordbrukssektor. Denna sektor bör därför på ett rättvist sätt bidra till att belöna jordbrukare som producerar jordbruksprodukter på ett mer hållbart sätt.

7. Vilka är dina planer på att utveckla djurhållningssektorn och samtidigt bidra till klimathandlingsplanen? Hur skulle du främja innovation på detta område? Hur skulle du säkerställa ett enhetligt och effektivt genomförande av lagstiftning om utsläppsminskning som påverkar djurhållningssektorn, och hur skulle du undvika en mångfald av rättsliga skikt och ytterligare administrativa bördor för jordbrukarna?

Antalet djur i EU har fortsatt att minska, med 7,8 % under de senaste tio åren, men denna minskning är inte jämnt fördelad i EU. Antalet nötkreatur minskade med 5 %, grisar med 6 %, får med 9 % och getter med 15 % (2023 jämfört med 2013).

Att säkerställa en hållbar och konkurrenskraftig djurhållningssektor i EU är inte bara en prioritering inom jordbruket utan ett strategiskt mål som är kopplat till bredare mål om miljömässig, social och ekonomisk hållbarhet. Den är en viktig pelare i EU:s jordbruksbaserade livsmedelssystem och bidrar till livsmedelstrygghet, sysselsättning på landsbygden och bevarandet av vackra landskap med egen karaktär i hela Europa samt vårt kulturarv. Om djurhållningen bygger på familj jordbruk kan den spela en avgörande roll för att upprätthålla landsbygdens livskraft. I bergsregioner eller områden med naturliga begränsningar är djurhållning ofta den enda livskraftiga ekonomiska verksamheten. Utan djurhållningen skulle dessa områden kunna drabbas av att jorden läggs för fåfot, en ökad avfolkning, förlorade arbetstillfällen och ekonomisk stagnation. Samtidigt har djurhållningen välkända klimat- och miljöeffekter på vatten, luft, mark och natur som vi måste ta itu med.

Jag har för avsikt att förbättra djurhållningssektorns resultat när det gäller ekonomisk, miljömässig och social hållbarhet genom att tillhandahålla en gynnsam ram inom den gemensamma jordbrukspolitiken, i överensstämmelse med annan politik, särskilt när det gäller klimat och miljö. Jag kommer att se till att detta mål omsätts i en helhetssyn som leder till tydliga vägledande principer som ska genomföras på gårdsnivå och i hela leveranskedjan. Att minska den administrativa bördan som drabbar jordbrukarna kommer konstant att ligga mig varmt om hjärtat.

Även om utsläppen från jordbruket har minskat något i EU under de senaste två årtiondena, en trend som förväntas fortsätta i framtiden, måste djurhållningssektorn fortsätta sin övergång till mer hållbara metoder. På samma sätt är det viktigt att betona att trycket från boskapen i vissa specifika områden har överskridit gränserna och att det krävs åtgärder för att återställa balansen. Detta kräver en övergripande strategi, och den gemensamma jordbrukspolitiken bör fortsätta att ge medlemsländerna verktyg för att ta itu med dessa utmaningar, t.ex. främjande av hållbara metoder, skapande av alternativa affärsmodeller, stöd till forskning och utveckling samt införande av ny teknik.

Betesbaserade system tillhandahåller till exempel flera miljötjänster. Betande idisslare fungerar som naturbaserade lösningar, hanterar biomassa från gräsmark, minskar risken för skogsbränder och stöder koldioxidlagring i marken. Betesdjur bidrar till att bevara ekosystemens hälsa genom att öka markens bördighet genom att återställa organiskt material och kväve. Bete stöder också den biologiska mångfalden, till exempel utgör gödseln på marken livsmiljöer för insekter och fåglar. Dessutom bidrar gräsbaserade djurhållningssystem till koldioxidbindning i marken och spelar en roll för att begränsa klimatförändringarna. Extensiva djurhållningssystem är också ett hållbart sätt att producera livsmedel i områden där vegetabilieproduktion inte är livskraftig, vilket ytterligare stärker deras roll i klimatanpassningen. Dessa hållbara metoder måste stödjas och belönas av marknaderna.

Skräddarsydda strategier som tar hänsyn till lokala förhållanden, jordbruksmetoder och den ekonomiska verkligheten är avgörande.

Stora ansträngningar har gjorts, men utsläppen måste minskas ytterligare. Vi kommer först att börja med att förbättra mätningen av växthusgasutsläpp, både på gårdsnivå och nationell nivå, för att göra det möjligt att få konsoliderade uppgifter på EU-nivå. Vi måste bättre fånga upp effekterna av god praxis när det gäller att minska utsläppen från jordbruket, eftersom dessa inte erkänns tillräckligt av marknaderna eller i de nationella inventeringarna av växthusgaser. Dessutom kommer teknisk innovation att spela en avgörande roll i denna omställning. Precisionsjordbruk, särskilda avelsprogram, förbättrade djurhälsometoder, metanminskande fodertillsatser, gödselhantering, integrerad betesdrift och innovativa foderlösningar kommer alla att vara avgörande för att minska djuruppfödningens miljöavtryck. Jag kommer att vara särskilt uppmärksam på det pågående forsknings- och innovationsprogrammet och se till att dess lovande resultat görs tillgängliga för alla. Dessa klimatvänliga strategier bör genomföras på fältet.

Det finns flera vägledande principer för sektorns framtid: vetenskapliga rön, samråd med berörda parter och teknisk innovation. När jag utformar långsiktiga perspektiv för sektorn kommer jag att se till att diskussionerna bygger på gedigna vetenskapliga bevis, så att politiska beslut bygger på fakta och att alla berörda parter – däribland jordbrukare, konsumenter, det civila samhället, forskare och beslutsfattare – deltar i utformningen av sektorns framtid och omsätter innovation i praktiken.

Som tidigare nämnts kommer jag, om jag godkänns som kommissionär, att utarbeta en vision för jordbruk och livsmedel under de första 100 dagarna av den nya mandatperioden, med utgångspunkt i rekommendationerna från den strategiska dialogen, och framtiden för boskap kommer att vara en integrerad del av detta. Genom att stödja innovation och främja skräddarsydda lösningar kan vi skapa en motståndskraftig och hållbar framtid för EU:s djurhållning.

Fråga från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

8. Hur kommer du att se till att miljö- och klimatmålen (växthusgaser, inklusive metan) uppnås, samtidigt som man säkerställer den ekonomiska och sociala hållbarheten för EU:s jordbrukare, liksom deras roll för EU:s livsmedelstrygghet? Kan du lämna närmare uppgifter om det föreslagna riktmärkessystemet för hållbara certifieringssystem för att harmonisera metoderna för hållbarhetsbedömningar av jordbruksföretag? Vilka kriterier kommer systemet att baseras på? Hur kommer det att minska den administrativa bördan i sektorn? Hur tänker du se till att EU:s 2030-mål för ekologiskt jordbruk uppnås? Hur tänker du samarbeta med kommissionsledamoten med ansvar för hälsa och djurskydd om One Health-modellen och om den rättsliga ramen för hållbara livsmedelssystem? När det gäller det sistnämnda, tänker du ta med detta förslag i kommissionens arbetsprogram för 2025? Hur tänker du se till att denna rättsliga ram inkluderar alla berörda parter och omfattar

en integrerad strategi för att främja hållbarhet i hela värdekedjan, från jordbruk till minskat matsvinn, djurskydd, hälsosammare hållbar kost och livsmedel av hög kvalitet?

Med tanke på jordbrukets och livsmedelssystemens inverkan på klimatet och miljön behöver vi en gemensam och enhetlig strategi för hur olika delar av livsmedelssystemet bidrar till klimatmålen och tar itu med miljöutmaningar. Jordbruket, liksom alla andra sektorer, måste ta sitt ansvar. Livsmedelsproduktionen bygger på naturen och ekosystemen och är oupplösligt förbunden med dessa. Utan en frisk jordmån finns det ingen inkomst för våra jordbrukare.

För att säkerställa resultat när det gäller miljö- och klimatmål krävs ett starkare fokus på incitament och investeringar för att uppnå rätt balans mellan incitament, investeringar och reglering. Det är därför min avsikt att bygga vidare på de viktiga miljö- och klimatinsatser som redan gjorts inom den nuvarande stödramen för den gemensamma jordbrukspolitiken – gemensamt inom ramen för de miljö- och klimatlagar som godkänts eller som ska läggas fram, inbegripet förordningen om restaurering av natur. För jordbrukets skull måste vi på ett effektivt sätt säkerställa jordens bördighet, minska näringsförlusterna och återställa den biologiska mångfalden, utan att missgynna jordbrukarna.

Inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken bör ytterligare uppmärksamhet inriktas på olika utsläpp, och vi kommer först att arbeta för att förbättra mätningen av växthusgasutsläpp, både på gårdsnivå och nationell nivå, för att göra det möjligt att få konsoliderade uppgifter på EU-nivå. Vi måste bättre fånga upp effekterna av god praxis när det gäller att minska utsläppen från jordbruket, eftersom mycket redan har gjorts, detta erkänns inte tillräckligt av marknaderna eller i de nationella inventeringarna av växthusgaser. Dessutom kommer minskningen av utsläpp inom jordbruket, inklusive metan, att kräva en förstärkning av vissa verktyg inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och ytterligare målinriktning av stödet, bland annat på särskilda territorier eller djurhållning, samt innovationer för gödselhantering.

Det finns möjligheter till miljömässigt hållbart och ekonomiskt hållbart jordbruk, vilket den ekologiska sektorn har visat. Min övertygelse om sektorns potential i EU är stabil. Jag har för avsikt att fortsätta att fokusera på sektorns utveckling. I dag innehåller de strategiska planerna inom den gemensamma jordbrukspolitiken betydande stöd och ambitiösa mål för den ekologiska sektorn, och det kommer att vara viktigt att behålla olika stöd för att underlätta omställning och bibehållande av ekologiskt jordbruk. Lika stor uppmärksamhet måste vi ägna åt att stödja utvecklingen av marknadsefterfrågan på ekologiska produkter och uppmuntra konsumtionen av dessa, till exempel genom säljfrämjande åtgärder eller ändringar av reglerna för offentlig upphandling.

Det finns tydliga kopplingar mellan människors, djurs och växters hälsa, liksom miljöns hälsotillstånd, vilket återspeglas i One Health-modellen. Det behövs i allt högre grad ett helhetsgrepp för att bevara den långsiktiga resiliensen i EU:s livsmedelssystem, men vi måste uppnå detta långsiktiga mål genom en ny hållbarhetsstrategi, vilket också rekommenderas i den strategiska dialogen. I stället för nya lagstiftningsförslag kan vi uppnå våra mål genom att bättre genomföra och verkställa befintlig lagstiftning och samtidigt använda incitament och nya marknadsbaserade verktyg för att främja förändringar. I detta syfte har jag för avsikt att ha ett nära samarbete med de övriga kommissionärerna, bl.a. de med ansvar för hälsa och djurskydd, fiske och hav, miljö, vattenresiliens och en konkurrenskraftig cirkulär ekonomi, samt klimat, netto-nollutsläpp och ren tillväxt.

En pragmatisk nedifrån-och-upp-strategi som tar hänsyn till jordbrukarnas särskilda behov kommer att vara central. Jag har bland annat för avsikt att samarbeta med jordbrukare, alla aktörer i livsmedelskedjan, konsumentföreträdare och forskare för att utveckla en harmoniserad hållbarhetsbedömning som omfattar jordbruksföretagen – ett riktmärkningssystem. Med utgångspunkt i befintliga offentliga och privata system och med beaktande av förhållandena på gårdarna kan detta hjälpa jordbrukare att registrera hållbarhetsuppgifter endast en gång, vilket minskar den administrativa bördan. Det skulle förbättra jordbrukarnas förmåga att jämföra sina hållbarhetsresultat och lyfta fram de motsättningar som finns mellan olika hållbarhetsdimensioner. Detta system skulle kunna ligga till grund för potentiella offentliga eller privata hållbarhetssystem, i enlighet med rapporten om den strategiska dialogen. Inrättandet av ett EU-omfattande riktmärkningssystem inom den jordbruksbaserade livsmedelssektorn kommer att vara ett verktyg för att uppmuntra jordbrukare att använda hållbara metoder och göra det möjligt för dem att använda detta vid marknadsföringen för att få bättre ersättning från marknaden.

I den strategiska dialogen anges också att främjandet av en mer balanserad kost är avgörande för medborgarnas hälsa och välbefinnande. Om jag godkänns kommer jag att samarbeta med kommissionären med ansvar för hälsa och djurskydd för att göra framsteg på detta område, samtidigt som jag erkänner begränsningarna hos EU:s befogenheter när det gäller livsmedelskonsumtion. Livsmedel har dessutom en stark social och kulturell dimension – nationella och regionala myndigheter är bäst lämpade att agera i dessa frågor, eftersom de ansvarar för utbildning,

folkhälsa och beskattning, som är avgörande för att stödja hållbara och hälsosamma kostvanor. Det finns dock områden där EU kan tillföra mervärde och stödja eller komplettera dessa insatser.

Jag är fast besluten att fullfölja EU:s säljfrämjande program för jordbruks- och livsmedelsprodukter i linje med det övergripande stödet från medlemsländerna och Europaparlamentet.

Dessutom är jag fast besluten att fortsätta EU:s skolprogram och ytterligare förbättra dess effektivitet. Det är ett av de unika instrument på EU-nivå som når ut till den viktigaste publiken, nämligen skolbarn, som inte bara bör dra nytta av en rad olika hälsosamma jordbruksprodukter, såsom frukt och grönsaker och mejeriprodukter, utan också lära sig mer om jordbruk, miljö och balanserade kostvanor. Dessutom gör EU:s regler för offentlig upphandling det möjligt för myndigheter som upphandlar livsmedel att ta hänsyn till vissa hållbarhetskriterier. Även på denna punkt är jag fast besluten att samarbeta med den verkställande vice ordföranden med ansvar för välstånd och industristrategi och kommissionären med ansvar för hälsa och djurskydd.

Förbättrat djurskydd för produktionsdjur har påtagliga fördelar för jordbrukarna, särskilt när det gäller att minska risken för sjukdomsutbrott, minska användningen av läkemedel med en positiv effekt när det gäller att minska antimikrobiell resistens, sjuklighet och dödlighet samt öka djuruppfödningens lönsamhet. Den nuvarande gemensamma jordbrukspolitiken hjälper jordbrukarna att förbättra djurens välbefinnande och hälsa. Om jag godkänns som kommissionär kommer jag att ha ett nära samarbete med kommissionären med ansvar för hälsa och djurskydd, särskilt för att modernisera djurskyddsreglerna i linje med vetenskapliga, miljömässiga, ekonomiska och sociala faktorer.

Tillsammans med miljökommissionären och kommissionären med ansvar för hälsa och djurskydd kommer jag att påskynda EU:s framsteg mot mål 12.3 för hållbar utveckling om att halvera det globala matsvinnet på detaljhandels- och konsumentnivå och minska livsmedelsförlusterna senast 2030 och ta itu med integreringen av livsmedelsavfall/livsmedelsförluster inom alla relevanta politikområden, inklusive jordbruk. Jag kommer att stödja ytterligare åtgärder för att minska matsvinnet och livsmedelsförlusterna.

Fråga från fiskeriutskottet

9. Hur tänker du, inom ditt ansvarsområde, ta hänsyn till vikten av EU:s fiskeri- och vattenbrukssektorer, deras bidrag till EU:s livsmedelssuveränitet och skyddet av marina ekosystem, på både kort och lång sikt?

Fiskeri- och vattenbrukssektorerna är en grundläggande pelare i många samhällen över hela kontinenten och spelar en avgörande roll för livsmedelstryggheten samt för sysselsättningen och den ekonomiska verksamheten i flera regioner.

Trots detta importerar vi nästan 70 % av alla fiskeri- och vattenbruksprodukter som konsumeras i EU. Den europeiska vattenbruksproduktionen är fortfarande relativt låg och stabil, trots dess enorma potential.

Om jag godkänns som kommissionär kommer jag att ha ett nära samarbete med kommissionären med ansvar för fiske och hav för att se till att visionen för jordbruk och livsmedel tar vederbörlig hänsyn till fiskeri och vattenbruk. Vi kommer också att arbeta tillsammans med verkställande vice ordföranden med ansvar för sammanhållning och reformer för att göra både landsbygds- och kustområden mer attraktiva för nuvarande och kommande generationer.

För att trygga livsmedelsförsörjningen måste EU främja en konkurrenskraftig, hållbar och resilient fiskeri- och vattenbrukssektor och bevara livskraften på vår landsbygd och utmed kusterna och vattendragen. Vi måste också komma ihåg att våra hav påverkas kraftigt av vad som händer på land. Till exempel har förluster av näringsämnen negativa effekter på både jordbruket och havet, vilket medför kostnader för fiske och turism. Jag är fast övertygad om att vi bör anta ett helhetsgrepp när det gäller livsmedelssystemet i allmänhet, med beaktande av både jordbruk och fiske och vattenbruk.

Konsumenterna spelar en viktig roll i samband med denna omställning. Priserna är fortfarande en viktig drivkraft för deras konsumtionsbeslut. Det är viktigt att skapa en lämplig gynnsam miljö där mer hållbara metoder belönas av marknaden. Konsumentinformation är fortfarande ett område där ytterligare arbete kommer att bidra till en smidig övergång till hållbarhet – vi måste samarbeta på olika områden som exempelvis mer detaljerad ursprungsmärkning.